

Arcansiel (Italy) - Swimming in the Sand - The best of 1988-1994

Label: Musea

Officiële Site: <http://www.arcansiel.com/>

Jaar: 2004

Duur: 64:12

Recensent: JProg

Waardering:

Het Italiaanse Arcansiel heeft in het verleden, tussen 1988 en 1994, een drietal albums gemaakt. Na een lange stilte is er opeens *Swimming In The Sand - The Best-Of 1988-2004*. De band heeft het beste oude werk opnieuw gespeeld en dit met een nieuwe song, tevens single, *Swimming in the Sand*, gecompleteerd. Dus 'the best of' is ten dele juist. Maar de groep zorgt met deze Musea-uitgave wel voor een verrassend goede 2004-release.

De band speelt een mix van neoprog en elementen die doen denken aan de meer symfonisch georiënteerde Seventies-bands uit Italië en Engeland. De uitstekende

zanger Paolo Baltaro zet op zeer overtuigende wijze de zes songs op deze pseudo-verzamelaar neer. De uiterst vakkundige medebandleden schuwen daarnaast avonturen niet. Daardoor ontstaat een rijke afwisseling van directe melodieën gevolgd door meer ingewikkelde instrumentale passages waarin naast de gitaar en toetsen, de fluit, saxofoon en viool een plek opeisen. Zeer opvallend zijn ook de uitbundige en emotievolle gitaarsolo's die met grote regelmaat de aandacht vragen. Het album bevat zelfs een megasong van ruim twintig minuten, *Evelyn*, op zich niet zo gebruikelijk voor een neoprogband. Maar ook *Angel of March* en *Holy Wolf Suite* kloppen boven de tien minuten waarin de aandacht geen moment verslapt. Goede songopbouw, mooie toetsen, veel tempowisselingen, soepel lopende overgangen, pakkende gitaren, lekkere spelende ritmesectie, aangename zang, wat wil je nog meer.

Ik kende de oude uitgaven van de albums van de band niet, dus of die productioneel en technisch minder van kwaliteit waren weet ik niet. Ook is niet duidelijk of er een echt nieuw album in de planning staat. Op zich is het merkwaardig na slechts drie albums creatief al terug te moeten vallen op nummers van tien jaar geleden. Maar deze herkansing om kennis te maken met dit vroegere werk van Arcansiel is mij prima bevallen. Met als kanttekening dat ik de enige nieuwe song, de titeltrack, wat aan de gladde kant vind en waarin de neo-afkomst teveel de overhand heeft.

JProg (8-2004)

Bezetting:

Paolo Baltaro: basgitaar, toetsen

Sandro Marinoni: fluit, saxofoon

Kristian Mellergaard Hansen: akoestische gitaar

Gianni Opezzo: gitaar, toetsen

Barbara Rubin: viool

Discografie:

Four Daisies (1988)

Still Searching (1990)

Normality Of Perversion (1994)